

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 635/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **VERBINA, o.z.**, Doležalova 3424/15C, Bratislava, IČO 52 570 622, zastúpeného Lacko & Partners s.r.o., Miletičova 46, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. BA-5S/90/2022, sp. zn. 3S/48/2025 a sp. zn. 17Sa/4/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 10. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaniach sp. zn. BA-5S/90/2022, sp. zn. 3S/48/2025 a sp. zn. 17Sa/4/2025. Sťažovateľ sa domáha, aby ústavný súd prikázal správne mu súdu konať v napadnutých konaniach bez zbytočných prietahov, aby mu priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 15 375 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 13. apríla 2022 pôvodne Krajskému súdu v Bratislave žalobu proti Národnému bezpečnostnému úradu „*proti inému zásahu orgánu verejnej správy, ku ktorému došlo na základe rozhodnutia žalovaného č. 04247-0006/SRD-ORM zo dňa 11.3.2022.*“.

3. Krajský súd vyzval sťažovateľa 3. marca 2023 na zaplatenie súdneho poplatku, následne 4. apríla 2023 doručil správnu žalobu na vyjadrenie žalovanému, ktorý svoje vyjadrenie doručil 27. apríla 2023. Uznesením zo 16. mája 2023 zamietol návrh sťažovateľa na priznanie odkladného

účinku správnej žaloby. Správny súd 11. júla 2023 zaslal vyjadrenie žalovaného sťažovateľovi na vedomie a 4. septembra 2023 vyzval žalovaného na predloženie administratívneho spisu spolu s administratívnymi spismi orgánu verejnej správy prvého stupňa.

4. Sťažovateľ podaním z 5. decembra 2024 žiadal, aby správny súd zabezpečil riadny priebeh konania, keďže od 4. septembra 2023 v napadnutom konaní nebol vykonaný žiaden procesný úkon.

5. Správny súd uznesením č. k. BA-5S/90/2022-105 z 29. januára 2025 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy odstránil vady správnej žaloby tak, že označí druh správnej žaloby podľa § 6 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) a naformuluje žalobný návrh, t. j. návrh výroku rozhodnutia, tak, ako navrhuje, aby správny súd rozhodol, keďže podľa súdu návrh rozhodnutia, ktorý sťažovateľ uviedol v žalobe, je zmätočný, keďže text žaloby je koncipovaný ako žaloba proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy, no v petite je žaloba koncipovaná ako žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Sťažovateľ reagoval podaním z 3. marca 2025, v ktorom uviedol, že v podanej žalobe označil druh správnej žaloby, a to ako žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy podľa § 6 ods. 2 písm. f) SSP, pričom podanú žalobu označil ako správnu žalobu o preskúmanie zásahu do práv sťažovateľa, ku ktorému došlo na základe rozhodnutia žalovaného č. 04247-0006/2022/SRD-ORM z 11. marca 2022, teda ku ktorému nedošlo samotným rozhodnutím, ktoré by navrhoval v konaní preskúmať, ale ku ktorému došlo na základe tohto rozhodnutia, a to postupom adresáta predmetného rozhodnutia.

6. Sťažovateľ argumentuje, že správny súd je podľa § 30 SSP povinný prejednať žalobu aj podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP, keďže síce nebol účastníkom konania, v ktorom bolo vydané rozhodnutie, ktoré je predmetom konania, avšak je možné usudzovať, že mal byť účastníkom predmetného konania, keďže sa ho dotknuté rozhodnutie týka, a teda ho možno v predmetnom smere považovať za opomenutého účastníka konania. Ak podľa právneho názoru súdu nie je možné vec prejednať podľa § 6 ods. 2 písm. f) SSP, má správny súd žalobu prejednať podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP, pričom je sám toho názoru, že správny súd by mal podanú správnu žalobu prejednať podľa § 6 ods. 2 písm. f) SSP, ako aj podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP.

7. Správny súd uznesením č. k. BA-5S/90/2022-116 z 10. marca 2025 vylúčil jednotlivé časti správnej žaloby na dve samostatné konania, a to na konanie o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy (sp. zn. 3S/49/2025) a na konanie o žalobe o určenie nezákonnosti blokovania webových sídel sťažovateľa (sp. zn. 3S/48/2025). Napriek rozdeleniu veci na dve samostatné konania boli veci pridelené až tri spisové značky, a to BA-5S/90/2022, 3S/48/2025 a 3S/49/2025. Sťažovateľovi nie je zrejmé, o čom rozhoduje správny súd v konaní sp. zn. BA-5S/90/2022, pravdepodobne bude konať o žalobe sťažovateľa v zmysle § 6 ods. 2 písm. a) SSP, keďže sťažovateľ vo svojom podaní z 3. marca 2025 uviedol, že v konaní, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie žalovaného, je zrejme opomenutým účastníkom.

8. Predsedníčka senátu JUDr. Vladimíra Slobodová, LL.M., podala 25. apríla 2025 predsedníčke správneho súdu námietku nesprávneho zápisu veci (sp. zn. 3S/49/2025), ktorá má byť podľa nej vedená pred samosudcom.

9. Následne predsedníčka senátu prípisom z 29. apríla 2025 upovedomila sťažovateľa a žalovaného o postúpení veci vedenej pod sp. zn. 3S/48/2025 Mestskému súdu Bratislava IV ako právnej veci o civilnej určovacej žalobe.

10. Predsedníčka správneho súdu opatrením z 12. mája 2025 určila, že vec vedená pod sp. zn. 3S/49/2025 má byť vedená pred samosudcom, preto vec pridělila súdnemu oddeleniu Sa a veci bola následne pridelená spisová značka 17Sa/4/2025.

11. Predsedníčka senátu sa týmto spôsobom „zbavila dvoch z troch konaní o žalobe sťažovateľa po vyše troch rokoch od podania žaloby bez jediného meritórneho rozhodnutia o nej...“.

12. Aktuálne sťažovateľ ani nevie, či o žalobe o určenie nezákonnosti blokovania webových sídel sťažovateľa bude rozhodovať správny súd alebo mestský súd. Nie je mu známe, či mestský súd akceptoval postúpenie veci alebo namietol svoju príslušnosť. Je pravdepodobné, že v danej veci aktuálne nekoná žiaden súd.

13. Žalovaný do konania sp. zn. BA-5S/90/2022 predložil vyjadrenie z 31. júla 2025. Toto vyjadrenie zaslal správny súd 5. augusta 2025 sťažovateľovi.

14. Správny súd vyzval 4. septembra 2025 sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy (sp. zn. 17Sa/4/2025) a následne výzvou z 9. septembra 2025 vyzval žalovaného na vyjadrenie a predloženie administratívneho spisu.

II.

Argumentácia sťažovateľa

15. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta nečinnosť a neefektívny postup správneho súdu v napadnutých konaniach, čo viedlo k porušeniu označených práv podľa ústavy, listiny a dohovoru.

16. Sťažovateľ považuje vylúčenie jednotlivých častí správnej žaloby na samostatné konania za nesprávny a nesústredený postup správneho súdu. Navyše ak by aj tento postup bol dôvodný, mohol tak správny súd postupovať aj bez predchádzajúcej výzvy sťažovateľovi, keďže táto výzva „celkom zjavne pramení iba z nedostatočného oboznámenia sa súdu s obsahom žaloby, ktorá obsahuje všetky povinné náležitosti...“. Uvedené úkony mohol správny súd realizovať už pred vyše tromi rokmi bezprostredne po podaní správnej žaloby, uvedené úkony teda nijako nerozptyľujú pochybnosti o jeho sústredenej činnosti v konaní.

17. Sťažovateľ je zároveň presvedčený, že vo vzťahu k žalobe o určenie nezákonnosti blokovania webových sídel sťažovateľa nejde o civilnú určovaciu žalobu. Z toho pohľadu nie je správne ani postúpenie veci mestskému súdu. Ak by aj išlo o civilnú určovaciu žalobu, mohol správny súd postúpiť vec mestskému súdu už bezprostredne po podaní správnej žaloby.

18. Ide o vec jednoduchého právneho posúdenia, napriek tomu správny súd dosiaľ právoplatne meritórne nerozhodol. Neefektívny a nesústredený postup neospravedlňuje ani zmena súdnej mapy. Ak by aj správny súd považoval predmet konania za právne náročný, ani uvedená okolnosť neospravedlňuje aktuálnu dĺžku napadnutých konaní.

19. V napadnutých konaniach o správnej žalobe z 13. apríla 2022 sa navyše nevyskytla žiadna prekážka, ktorá by relevantne ospravedlňovala prieťahy v týchto konaniach. Ani situácia v súvislosti s ochorením COVID-19 nemôže ospravedlniť doterajšie trvanie a priebeh konaní.

20. Napadnuté konania majú pre sťažovateľa značný význam, a to ekonomický, ako aj satisfakčný. Zdlhivosť napadnutých konaní má nepriaznivý dopad na sťažovateľa a jeho nedôveru v súdny systém a spravodlivosť, čo uvedený stav ešte prehľbuje.

21. Sťažovateľ si uplatňuje primerané finančné zadost'učinenie v sume 15 375 eur, čo predstavuje 1 500 eur za rok trvania každého jedného konania. Napadnuté konania trvajú 3 roky a 5 mesiacov (3,42 rokov x 1 500 eur x 3 konania). Výšku finančného zadost'učinenia sťažovateľ odôvodňuje nemajetkovou ujmom spôsobenou zbytočnými priet'ahmi v napadnutých konaniach. Táto ujma spočíva v jeho obavách o ochranu jeho práv, v dlhotrvajúcej právnej neistote a sklamaní z neprimeranej dĺžky napadnutých konaní. Nemajetková ujma sťažovateľa spočíva aj v pocitoch nespravodlivosti, úzkosti, márnosti, útrap, frustrácie, citového stresu a poníženia sťažovateľa, pričom tieto pocity vyplývajú zo vzniknutej situácie v napadnutých konaniach. Výška finančného zadost'učinenia nemôže byť príliš nízka a musí pôsobiť na štát generálno-preventívne a výstražne. Efektívny postup správneho súdu a konanie bez priet'ahov by viedlo aj k úspore trov konania pre sťažovateľa. Aj táto okolnosť odôvodňuje priznanie finančného zadost'učinenia.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

22. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08, I. ÚS 326/2010).

23. Zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (II. ÚS 92/05). Dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že sa postup všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy (I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04).

24. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

25. Vo veci aktuálne prerokúvanej ústavnej sťažnosti je relevantné, že ústavný súd už nálezom č. k. IV. ÚS 202/2025-30 z 10. júna 2025 rozhodol, že postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. BA-5S/90/2022 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto mohol posudzovať postup správneho súdu v napadnutých konaniach len za obdobie po právoplatnosti nálezov sp. zn. IV. ÚS 202/2025 z 10. júna 2025, t. j. po 13. júli 2025. Predchádzajúci nález vo veci sťažovateľa bol prijatý už po rozčlenení konania sťažovateľa o jeho správnej žalobe do troch špecifikovaných konaní (uznesením z 10. marca 2025) a po postúpení špecifikovanej veci mestskému súdu. Z toho hľadiska je daná totožnosť veci, hoci výrok predchádzajúceho nálezov

odkazuje len na postup správneho súdu v konaní sp. zn. BA-5S/90/2022. Ak by to tak nebolo, ústavný súd by napriek tomu mohol posudzovať tieto konania (sp. zn. 3S/48/2025 a sp. zn. 17Sa/4/2025) len od momentu vyčlenenia veci na samostatné konania, t. j. od 10. marca 2025. Z toho pohľadu posudzované obdobie predstavuje obdobie 3,5 mesiaca (od právoplatnosti skoršieho nálezu), resp. nanajvýš obdobie 7 mesiacov (od prijatia uznesenia z 10. marca 2025). Vzhľadom na uvedené v takom krátkom posudzovanom období nemožno uvažovať o zbytočných priet'ahoch v napadnutých konaniach, resp. o neefektívnom postupe s dôsledkom porušenia označených práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ navyše vymedzil procesnú aktivitu správneho súdu v posudzovanom období (v konaniach sp. zn. BA-5S/90/2022 a sp. zn. 17Sa/4/2025), čo vylučuje záver o zjavnej nečinnosti správneho súdu v týchto konaniach v posudzovanom období. Napokon je relevantné, že prípisom z 29. apríla 2025 bolo sťažovateľovi oznámené, že konanie sp. zn. 3S/48/2025 správny súd postúpil mestskému súdu, v čase podania ústavnej sťažnosti teda v danom rozsahu konal mestský súd, pričom sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom tento súd nezahrnul do petitu ústavnej sťažnosti.

26. Sťažovateľ sa napokon domáhal aj vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ku ktorému malo dôjsť zbytočnými priet'ahmi a neefektívnym postupom správneho súdu v napadnutých konaniach. Porušenie tohto základného práva teda odôvodňuje identicky ako porušenie práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru. K sťažovateľom namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ústavný súd konštatuje, že v systematike ústavy sú primeraná dĺžka, rýchlosť a plynulosť súdneho konania obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. K vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu z týchto dôvodov môže dôjsť, len ak namietané zbytočné priet'ahy (spôsobené neodôvodnenou nečinnosťou alebo neefektívnou a nesústredenou činnosťou), ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci, že možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti neuviedol také okolnosti, ktoré by viedli k možnému záveru o odmietnutí spravodlivosti postupom správneho súdu v napadnutých konaniach.

27. Z uvedených dôvodov je ústavná sťažnosť sťažovateľa zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. novembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu